

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1709. usque ad annum 1714

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 90119266

§. 6. Nova vexatio Turnonio Cardinalis epistolam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67615)

Sæc. XVIII
A. C. 1709
dignitatem, Missioni Apostolicæ, qua
fungeretur, unice debere, atque in ac-
ceptis referre. His porro rite peractis
cuncti neo-inaugurato Cardinali, at-
que in ipso Romanæ Ecclesiæ obedi-
entiam præstiterunt: ipse vero Cardina-
lis datis literis grates retulit Pontifici,
qui eidem die vigesima secunda Au-
gusti anno sequenti respondens, illum
ad fortiter tolerandas adversitates hor-
tatus est.

§. VI.

*Nova vexatio Turnonio Cardinali
intentata.*

*Relat. ab
rege l. c.
Fattinell.
l. c.*

Attamen Sacra hæc Purpura verius
erat baltheum, quo pro laborioso
conflictu accingeretur, quam vestimen-
tum jucunditatis, quo encæniatus sibi
de firmata muneris sui auctoritate
gratularetur: Ipsemet hoc insigne re-
spiciebat tanquam funestum ac ferale
labarum, quo intentandæ paulopost ve-
xationes semper magis acerbæ, ad vi-
vum repræsentarentur: Harum vero
ansam inde arripuerunt ejus hostes;
postquam enim Sinensium Imperator
omnes Missionarios, qui Sinensium ri-
tuum observantiam execrabantur, ex
Sinis exulare jusserat, quinque Domi-
nicani unacum quodam Sacerdote Ma-
nila

nila oriundo in suum quisque Regnum na-
 vigio remeare cogebantur: verum Macao-
 nensis civitatis Ministri, unacum Man-
 darino hujus ditionis Præfecto fortiter
 restitere, petentes, ut una omnes na-
 vigio Goano sese committerent, quod
 tamen in Regna Hispaniarum Regi sub-
 jecta excursurum non erat: ea propter
 necessitate coacti, ad quamdam Eccle-
 siam B. Virginis de rupe dictam, atque
 in colle sitam, quæ olim erat Patrum
 Augustinianorum, tum autem non nisi
 a Sinenſi quodam Sene, ejusque con-
 juge incolebatur, confugerunt, ibidem
 quiete usque ad exitum Mensis Decem-
 bris, quo naves portu solvere solent,
 subsistentes. Tum vero iterato tam a
 Capitaneo, quam ab Episcopo, ejus-
 que Vicario hanc Ecclesiam deserere,
 atque in patriam redire sollicitabantur.
 Hi vero ad Missiones suas revertendi
 spe incitati, in angulis Ecclesiæ sese
 occultarunt: die autem sancto Joanni
 Evangelistæ Sacra Curia Ecclesiasticæ
 & civitatis Ministri unacum militum
 caterva, ut inde exirent, ac navigio
 Maderaspatanum versus contenderent,
 Missionariis præceperunt, his vero fo-
 res occludentibus milites conscens Ec-
 clesiæ muris Missionarios Sacris vesti-
 bus indutos invenerunt, eisdem præ-
 cipientes, ut morem gererent, secus
 aut

Sæc. XVIII.
 A. C. 1709.

Sæc. XVII aut fame necandi aut vi ad naves rap-
A. C. 1709 ptandi. Attamen his minis haud ter-
 riti, a militibus undique cincti, per
 tres integros dies propediem obside-
 bantur. Vetuit Vicarius, ne illis an-
 nona, & nequidem aquæ gutta inferre-
 tur; cum vero Capitaneus contra quin-
 que pauperculos atque inermes Mona-
 chos majorem vim adhibere, indeco-
 rum censeret, milites suos abire jussit,
 atque in vulgus sparfit, hosce Missio-
 narios stationem suam deserere, a Man-
 darinis prohiberi: nec tamen diu hac
 tranquillitate potiebantur; impellen-
 tibus enim Cardinalis hostibus die quinta
 Maij Capitaneus denuo hanc Ecclesiam
 cum militibus suis tam arcte cinxit, ut
 ægre a Sinensibus domesticis per mu-
 rum panis frustra in Missionariorum su-
 stentationem quandoque injici possent:
 postquam autem hi famuli non raro du-
 ris verberibus abacti fuerant, & Mis-
 sionarii per viginti & unum dies omni
 calamitatum genere confecti erant, ex-
 trema necessitate compulsi; Ecclesiam
 militibus cesserunt. Ergo ad quoddam
 Ordinis sui monasterium, quod intra
 civitatem Dominicani natione Lusitani
 incolebant, sese recipiunt, Manilanam
 navim præstolaturi: ast ibi etiam haud
 absimili violentia obsessi, post innume-
 ras miseras & opprobria inde ejecti,
 nil

nil reliquum habebant, quam ut ad **Sæc. XVIII.**
 Cardinalem Turnonium, ad cuius æ- **A. C. 1709a**
 des sublatis excubitoribus liber tum
 patebat accessus, tanquam ad ulti-
 mum extremæ necessitatis portum con-
 fugerent. Hos ergo Cardinalis sum-
 ma, quæ tam benignum Patrem dece-
 bat, charitate velut pro fide exules
 excepit, ne suis oculis in publica pla-
 tea pereuntes cernere cogeretur, cum
 palam in urbe promulgatum, prohibi-
 tumque esset, ne illos ullus hospitio ex-
 ciperet, aut domum eis locaret. Hinc
 autem illæ Turnonii ærumnæ, illæ
 hostium querelæ, iniquitatis commen-
 ta? Rituum enim Patroni mox pro gra-
 vissimo habebant piaculo, quod hisce
 defolatis Pontificiæ decisionis Defenso-
 ribus Turnonius eorum Superior refu-
 gium concessisset. Quæ & quam acer-
 ba Cardinalis propter hoc pietatis offi-
 cium usque ad mortem perpeti coactus
 fuerit, ad anni sequentis Historiam dif-
 ferimus. Interim tamen nec hac ca-
 lumnia contenti erant Turnonii hostes,
 sed insuper apud Gallicum Senatum Pon-
 tischeriensem Meliaporensis Episcopus
 instabat, ut hic Senatus Mense Septem-
 bri anni prioris sententiam promulga-
 ret, vi cuius Turnonio omnis Juris-
 dictionis ac facultatis sibi a Papa con-
 cessæ usus interdicebatur. Verum Tur-
 nonius

nonius

Sæc. XVIII. nonius hoc anno die decima nona Octo-
A. C. 1709 bris sub interdicti pœna hunc Senatū
 ad abrogandam hanc sententiam hor-
 tabatur, propterea a Papa die decima
 quarta Martii Anno 1711. commenda-
 tus, a suis vero hostibus eo durius ha-
 bitus.

§. VII.

*Pontificis responsum ad Turnonii
 Cardinalis epistolam.*

*Epist. Clem.
 XI. p. 533.*

Nondum Romæ innotuerant acerbio-
 res contumeliæ, & furentes vexa-
 tionum tempestates, quibus Turno-
 nius Cardinalis per integrum ferme bien-
 nium a rituum damnatorum Assertori-
 bus obruebatur; ex literis tandem ejus-
 dem Cardinalis Pontifex de prospero
 ejus ad Sinarum Imperium adventu,
 & subsequente Imperatoris indignatio-
 ne certior factus, hoc anno die secunda
 Martii datis ad eum literis dolorem
 suum testabatur, eoquod comperisset,
 præfati Imperatoris gratiam usque ad-
 eo erga illum imminutam fuisse, ut
 ipse, num vere Sacræ Sedis Administer
 esset, dubitare se declararit, subira-
 tumque animum aliis etiam non ob-
 scuris indiciis patefecerit: suum tamen
 mærorem levatum fuisse rescripsit Pon-
 tificex, eoquod id sine ipsius Cardinalis
 culpa